

สิ่งดีๆ จาก เพลง "ทะเลใจ" กับ หัวใจที่ยังแสวงหา

นำเสนอเมื่อ : 13 ธ.ค. 2552

โดยอ่านตัวขอบเพลงทะเลใจมากมาย เพราะฟังครั้งใดก็ไพเราะ มีความหมายดีลึกซึ้งกินใจ...วันนี้เลยหาบทความเกี่ยวกับเนื้อหาของเพลงมาให้อ่านค่ะ....
มนต์เพลงคาราวามีเสน่ห์แบบบานๆ ดี ควยทวงทำนองที่ซึ่งซึ้งแต่ละมุนละไมในบางครั้ง หรือ เนื้อหาที่ดูดีแต่แฝงไปด้วยสารบางอย่างที่ต้องการจะสื่อ ทำให้เพลง
“บาว” คลายบทสวดมนต์ของนักแสวงหาไปโดยปริยาย และด้วยวัยที่โตขึ้น เราเคยอยู่ศึกษาถ้อยคำบางคำที่ปรากฏในเนื้อเพลงทะเลใจ และสิ่งหนึ่งที่ผมพบ คือ
ถ้อยคำเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงการคนหาตัวตนตลอดจนเป้าหมายบางอย่างของมนุษย์ตัวเล็กๆ อย่างเราๆ

ชีวิตเล็กๆ ของมนุษย์ แต่มีคิดเรื่องราวยิ่งใหญ่โดยอยู่เสมอ และแทบจะเป็นสูตรสำเร็จเลยก็ว่าได้ที่เราักคิดหวังหรือพ่ายแพ้ทางความรู้สึก
ยอมมองจากประวัติศาสตร์อันไกลโดยมี “คนเดือนตุลา” เป็นตัวอย่างที่นาสนใจในเรื่องของ “เวลาเปลี่ยน คนเปลี่ยน”
หรือแม้กระทั่งย้อนไปไกลเมื่อสมัยเปลี่ยนแปลงการปกครองปี 2475 ภายใต้กลุ่มคนหนุ่มที่ขานนามตัวเองว่า “คณะราษฎร”
ก็ถือเป็นกรณีศึกษาดีของมนุษย์เล็ก ๆ ที่คิดการใหญ่โดยจะอยากเปลี่ยนแปลงสังคม อยากสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับแผ่นดินเกิด
แต่ท้ายที่สุดคนหนุ่มเหล่านี้ล้วนต้องมาฆ่าฟันกันเองเพื่อแย่งชิงที่เรียกว่า “อำนาจ” เพียงอย่างเดียว ประวัติศาสตร์ได้สอนให้เรารู้ว่ามนุษย์มักพ่ายแพ้ต่ออำนาจ เงินตรา
ก็เล็ดลอดหา หรือแม้กระทั่งความรัก แต่ที่สำคัญคือ แพ้ใจของตนเอง ครับ และนี่เองที่นำเอาแต่สรุปได้ว่า “ฉันเรียนรู้อยู่เพียงตัวและจิตใจ เป็นมิตรแท้ที่ติดอกกัน”

เนื้อหาใน “ทะเลใจ” กล่าวถึง การปรับสมดุลในการใช้ชีวิตด้วยการประนีประนอมอารมณ์ของโลกแห่งความฝันให้เข้ากับสภาพของความเป็นจริงที่เผชิญอยู่
สังเกตได้จากท่อนที่ว่า “คืนนั้นคืนไหน ใจแพ้ว ตัว คืนและวันอันนาคลิวตัวแพ้วใจ ทามกลางแสงสี สิวไลซ์ อาจหลงทางไปเอยากเย็น คืนนั้นคืนไหนใจแพ้ว
คืนและวันฝันไปไกลลิบโลก ดั่งนกน้อยลิวลงลอยแรงลมโบก พ้ออับโชค ตกกลางทะเลใจ” เคยตั้งข้อสังเกตเรื่องนิกการอ่านหนังสือของอาจารย์ เสก (เสกสรรค์
ประเสริฐกุล) ตั้งแต่ ตุ๊กตาล , ดอกไฟ , มหาวิทยาลัยชีวิต , เดินป่าเสาะหาความจริง, เรือนหาปลา , เพลงเอกภพ มาจนกระทั่ง วันที่ถอดหมวก มีบางอย่างที่เราสังเกตเห็นคือ
เมื่อครั้งวัยหนุ่มสาว
, ความตั้งใจของมนุษย์มักต้องการเปลี่ยนแปลงสังคมที่เป็นอยู่ให้เข้าสู่สังคมอุดมคติแต่เมื่อเติบโตขึ้นความตั้งใจเหล่านั้นกลับค่อยๆ หดหายลดทอนไปพร้อมกับกำลังวังชามันวัย
หากแต่สิ่งที่ได้มาจากบาดแผลที่เจ็บปวด คือ การเรียนรู้ที่จะเข้าใจในสิ่งที่ตัวเองเป็นอยู่ โดยเฉพาะเป็นมิตรกับตัวเอง
เลิกทะเลาะกับตนเองเสียที่รวมไปถึงรึนรมยไปกับโลกที่มันเป็นอยู่

และอีกท่อนหนึ่งที่ว่า “ทุกชีวิตดิ้นรน ค้นหาแต่จุดหมาย ใจในร่างกายกลับไม่เจอ ทุกข์ที่เกิดซ้ำเพราะใจนำพรวดเพื่อ หัวหัวใจใจใจก็มีความสุข”
เนื้อหาท่อนนี้มีความคล้ายคลึงกับปรัชญาพุทธศาสนาโดยเฉพาะเรื่องของ “เซน”

เชื้อเหลือเกินที่เราทุกคนล้วนมีคำถามอยู่ในใจว่า “เราเกิดมาทำไม?” คำถามแบบนี้เป็นจุดเริ่มต้นของศาสนา
ซึ่งปรัชญาตะวันตกยกกรีกได้ตั้งคำถามเรื่องของการมีอยู่ของชีวิตโดย อริสโตเติลเรื่อง “แบบ” ของสิ่งต่างๆ ดังนั้นปรัชญาตะวันตกจึงเชื่อในความสมบูรณ์ของ “แบบ”
ขณะที่ปรัชญาตะวันออกกลับกล่าวถึงการว่างตัวตน โดยเน้นไปที่การทำลายอัตตาด้วยวิถีที่ต่างกัน ทั้งนี้การปล่อยวางของโลกตะวันออกนำไปสู่สภาวะที่เรียกว่า “นิพพาน”
ด้วยเหตุนี้เองที่วิถีคิดแบบสองโลกนี้จึงส่งผลต่อการดำรงอยู่ของมนุษย์ในแต่ละซีกโลกไม่ว่าจะเรื่องการสร้างสังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม ประเพณี
ขนบจารีตและความเชื่อที่แตกต่างกัน

คราวนี้ลองกลับมาขมยอนดูที่ตัวเราเองบ้าง เราจะพบว่ายิ่งเติบโต ยิ่งพอกพูนอัตตาที่มากมาย
ด้วยเหตุนี้เองโลกตะวันออกจึงเชื่อว่าการสละอัตตาให้หลุดเหลือน้อยที่สุดนั่นเป็นมรรคาศาสตร์ของการหลุดพ้นจากความทุกข์ของชีวิต หลายท่านคงเคยได้ยินเรื่องราวของ “มียาโมโต
มุซาชิ” ออมคาบิไรสำนักผู้มีตัวตนอยู่ในญี่ปุ่นสมัยโชกุนโตกุงวา (ประมาณศตวรรษที่ 17) ซึ่ง โยชิคาว่า เออิจิ
นักเขียนชาวญี่ปุ่นได้จับเรื่องราวของเขาเรียบเรียงใหม่ในรูปแบบนิยายอิงชีวประวัติ
ว่ากันว่าหนังสือเล่มนี้มีอิทธิพลต่อคนญี่ปุ่นอย่างมากในการหันกลับมาสร้างชาติอีกครั้งหลังจากแพ้สงครามโลกครั้งที่ 2(หนังสือเล่มนี้ถูกแปลเป็นภาษาไทยโดยอาจารย์สุวินัย
ภรรณาลัย)จะเห็นได้ว่าสังคมตะวันออกให้ความสำคัญกับปล่อยวางและทำลายอัตตามากกว่าสังคมตะวันตกที่มุ่งหน้าสะสมอัตตา (Ego Accumulation)
จึงไม่น่าแปลกใจที่โลกของทุนนิยมจะกลืนกินทุกอย่างแม้กระทั่งหัวใจของมนุษย์

ทุกครั้งเมื่อรู้สึกพ่ายแพ้ เหนื่อยหน่าย หรือท้อแท้กับการใช้ชีวิต ลองนึกถึงเนื้อร้องที่ว่า “ฉันเรียนรู้อยู่เพียงตัวและจิตใจ เป็นมิตรแท้ที่ติดอกติดกาล”
ดูสิ มันน่าจะเป็นคำสอนดีที่ทำให้เราสู้ต่อไปอย่างมีความสุขกับชีวิตอย่างเรียบง่ายโดยไม่ตอคิดอะไรมาก

ขอบคุณที่มาของบทความ www.oknation.net/blog/print.php?id=100175

เพลง... ทะเลใจ
ศิลปิน... คาราวาว

เหมือนชีวิตได้ผ่านเลยวัยแห่งความฝัน
วันที่ผ่านมารวดหมาย
ฉันเรียนรู้อยู่เพียงตัวและจิตใจ
เป็นมิตรแท้ที่ติดอกกัน

เหมือนชีวิตผ่านคืนวันอันเปลี่ยวเหงา
ตัวเป็นของราใจของใคร
มีชีวิตเพื่อสุขคืนวันอันโหดร้าย
คืนที่ตัวกับใจไม่ตรงกัน

คืนนั้นคืนไหน ใจแพ้วตัว
คืนและวันอันนาคลิวตัวแพ้วใจ
ทามกลางแสงสี สิวไลซ์
อาจหลงทางไปเอยากเย็น

คืนนั้นคืนไหน ใจเพื่อฝัน
คืนและวันฝันไปไกลลิบโลก
ดั่งนกน้อยลิวลงลอยแรงลมโบก
พ้ออับโชคตกกลางทะเลใจ

ทุกชีวิตดิ้นรนค้นหาแต่จุดหมาย
ใจในร่างกายกลับไม่เจอ
ทุกข์ที่เกิดซ้ำ เพราะใจนำพรวดเพื่อ
หาหัวใจใจใจก็มีความสุข

คืนนั้นคืนไหน ใจแพ้วตัว
คืนและวันอันนาคลิวตัวแพ้วใจ
ทามกลางแสงสี สิวไลซ์
อาจหลงทางไปเอยากเย็น

คืนนั้นคืนไหน ใจเพื่อฝัน
คืนและวันฝันไปไกลลิบโลก
ดั่งนกน้อยลิวลงลอยแรงลมโบก
พ้ออับโชคตกกลางทะเลใจ

ทุกชีวิตดิ้นรนค้นหาแต่จุดหมาย
ใจในร่างกายกลับไม่เจอ
ทุกข์ที่เกิดซ้ำ เพราะใจนำพรวดเพื่อ
หาหัวใจใจใจก็มีความสุข

ทุกข์ที่เกิดซ้ำ เพราะใจนำพรวดเพื่อ
หาหัวใจใจใจก็มีความสุข